Euharistijsko slavlje kod monumentalnog ulaza na groblje Verano u Rimu

Homilija pape Lava XIV.

Draga braćo i sestre,

okupili smo se slaviti Euharistiju na ovome mjestu molitve i spomena, ljubavi i nade. Prikazujemo ju za pokoj vjernih mrtvih, osobito onih koji ovdje počivaju i svih onih koje svatko od nas nosi u svome srcu.

Spomen vjernih mrtvih, koji slavimo dan nakon svetkovine Svih svetih, usmjerava našu današnju molitvu. Obraćamo se nebeskome Ocu da život svetosti i blaženstva, koji već uživaju mnoga Njegova djeca, obuhvati i duše onih koji snivaju san mira.

Naša je vjera prosvijetljena naviještenom Božjom riječju koja učvršćuje naše pouzdanje u Božje ruke. One su, kako nas podsjeća Knjiga mudrosti, sposobne sigurno čuvati duše pravednika: “Njih se muka neće dotaći” (Mudr 3,1). To je obećanje spasenja koje danas, na poseban način, postaje središte prošnje što ju uzdižemo Gospodaru života za sve vjerne mrtve.

Neka ih Božje očinske i sigurne ruke čuvaju zauvijek kako bi u punini mogli uživati ono uzajamno i životvorno zajedništvo koje Gospodin obećava svome narodu u Knjizi Otkrivenja: “Oni će biti njegov narod, a on će biti Bog s njima, njihov Bog” (usp. Otk 21,3). Naša molitva zagovara da se ostvari to vječno zajedništvo života koje Dobri Pastir obećava svojim ovcama: one ne će propasti dovijeka i nitko ih ne će istrgnuti iz Njegove ruke (usp. Iv 10,28).

Predragi, čuli smo Evanđelje o blaženstvima (Mt 5,1-12). Ona su poput Isusova autoportreta koji On sam stavlja pred svoje učenike govoreći: “Blago vama!” (usp. Mt 5,11). Blaženstva su put punine života, već sada i za svu vječnost. Kada ih slušamo u liturgiji, znamo da nam govori uskrsli Gospodin. A taj navještaj spasenja, koji predstavljaju blaženstva, na osobit način odjekuje na groblju, koje je poput praga između ovoga i budućega svijeta, između zemaljskog života i vječnosti koja nas očekuje. Uskrsli Isus govori nam: “Blago onima koji žive tim putem, jer njihovo je Kraljevstvo nebesko!”

Među osam blaženstava iz Matejeva evanđelja jedno nas danas posebno dotiče: ”Blago ožalošćenima: oni će se utješiti” (Mt 5,4). U ovome trenutku želimo moliti za sve koji su nedavno izgubili dragu osobu, a osobito za one kojima ju je oteo besmisleni ratni nasilni čin. Neka suze tolikih majki, djece i starijih osoba dotaknu savjest onih koji imaju moć utišati oružje!

U osamstotoj obljetnici smrti svetoga Franje Asiškoga spontano se prisjećamo “blaženstva” koje je dodao Pjesmi stvorova kada je osjetio da mu se približava kraj:
“Hvaljen budi, Gospodine moj, po sestri našoj tjelesnoj Smrti,
kojoj ni jedan živi čovjek ne može umaći.

Jao onima koji umru u smrtnome grijehu!

Blaženi oni koje ona zatekne u Tvojoj presvetoj volji, jer druga im smrt nauditi ne će.”

Draga braćo i sestre, vjera u Krista govori nam da veza s našim vjernim pokojnicima nije prekinuta, nego preobražena. Molitvom za pokojne pratimo svoje drage prema punome zajedništvu s Gospodinom, zajedništvu kojega već sada osjećamo predokus u otajstvu Euharistije. Nošeni tom vjerom ispunjenom nadom, nastavimo svoj zemaljski hod iščekujući dan kada će On otrti svaku suzu, kada “smrti više neće biti, ni tuge, ni jauka, ni boli više neće biti, jer prijašnje uminu” (Otk 21,4).